

Egyházközségeink életéből

Egyházközségi élet a Duna–Tisza közi szórványban

A Duna–Tisza közi Szórvány Egyházközségben Kecskeméten húsvét első napján – a délelőtti eső ellenére is zsúfoltságig megtelt az Evangélikus Egyházközség tanácssterme, hol az ünnepi istentisztelet és az úrvacsoraosztást követően, két család **három kisgyermekének keresztelésére került sor**. Zsidó Zoltán és felesége Kovács Margit kislfia **Balázs**, valamint Szeberényi Gyula és felesége Szalai Ildikó két kislányának, **Annának** és **Borkának** adtuk nevet és vettük fel őket az egyház tagjai sorába. Mindkét család erdélyi származású és kecskeméti lakos.

Március 30-án a Heltai Gáspár Unitárius Könyvesbolt ünnepi megnyitására a Szórvány Egyház-

községet **Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna** szórványgondnok képviselte. A lelkész, felesége és Szalontainé társaságában vett részt az Unitárius Alkotók Társasága április 30-i alakuló gyűlésén, és megtekintette a Tavasz Tárlatot.

Örvendetes, hogy a METEM kiadásában megjelent a lelkész **„Ferencz József erdélyi unitárius püspök kora és munkássága”** című dolgozata, valamint Gellérd Imre **„Négyszáz év unitárius prédikációirodalma”** című könyvének ismertetése.

Kelemen Miklós

Beregi életképek

Húsvét ünnepéről

Ismét a kocsordi unitárius gyülekezethez tartozik a **beregi unitárius szórvány** a nyíregyházi unitárius gyülekezettel egyetemben.

Nagypénteken délután a **beregi unitárius fiatalok** egy kis imára és éneklésre gyűltek össze a helyi unitárius gyülekezeti teremben. Húsvétvasárnap délutánján a nyíregyházi **Szent Lázár ökumenikus kápolnában** volt megtartva az ünnepi istentisztelet a nyíregyházi gyülekezet és a beregi szórvány számára. **Nyitrai Levente** lelkész úr először elénekelt a kolozsvári passiót, majd lelkiileg felkészítette a híveket az úrvacsoravételre. Családi hangulatban emlékeztünk meg a feltámadás ünnepéről, s mindannyian éreztük, hogy Jézus feltámadása a mi számunkra az örök életet jelenti. Lelkileg feltöltődve kívánt áldott ünnepeket a beregi delegáció a nyíregyházi gyülekezetnek.

Ismét kiosztották a Balázs Ferenc-díjat a 13. Beregi Ünnepi Héten

Idén **Gergelyugornyán** tartották meg a Nemzetközi Váci Mihály Szavalóversenyt a Beregi Ünnepi Hét keretében. Érkeztek fiatalok a Partiumból, Kárpátaljáról, Felvidékről és Beregből. Az ünnepséget a Petőfi Sándor szobrával és Kriza János emlékoszlopával fémjelzett helyi Petőfi Sándor ÁMK-ban tartották meg. **A felsős kategóriában a bírálóbizottságban Deák József és Felhős Szabolcs vettek részt és a Balázs Ferenc-díjat egy kárpátaljai középiskolás tanulónak ítélték oda. Józán László** Mezőváriból kapta meg az emlékplakettet az oklevelet és az értékes könyvjutalmat.

Gyülekezeti nap Lőrincen

2004. márc. 27-én gyülekezeti napot tartott Egyházunk. Az eső ellenére szép számban voltak jelen a hívek. Az áhítatot **Sándor Gy. Mátyás** győri lelkész tartotta. Érdekesen építette fel a beszédét, a háttérben magnetofonon hallható volt a **Honfoglalás** c. film betétdala. Mindez különös hangulatot adott a prédikációnak. Valószínű mindenkiben más-más nyomot hagyott, abban viszont egyetérthetünk, hogy a haza, a nemzet szeretete kapta a legnagyobb hangsúlyt. Ezután **Dr. Zétényi Zsolt**, egykor MDF-es országgyűlési képviselő előadása következett. Zétényi Zsolt ügyvédként tevékenykedik, de foglalkozik a magyar történelem jogi vonatkozásaival is. Ennek keretében a *fő kutatási területe a Szent-Korona tan*. E tárgykör nem elsősorban nemzeti ereklyénk bemutatásáról szól, hanem egy eszmét elemez. A Szent Korona-tan a magyar történelem során a hatalom gyakorlásának helyességéről és mikéntjéről kialakult nézetrendszer, melyet a „**Tripartitum**” (Hármas Könyv) nevű szokásgyűjteményében Werbőczy István országbírói ítélőmester foglalt össze. A tan szerint a hatalom megtestesítője, a legfőbb hatalom alanya a Szent Korona, amely erejét, hatalmát a nemzettől

kapja, és az uralkodó valójában a Szent Koronától kapja azt a hatalmat, amelyet azután meg is oszt a nemzettel és azt megosztva gyakorolja. A Szent Korona tagjai a nemzet és a Szent Korona feje, a király. Ez a közös törvényalkotás a történelemben páratlan, erre nem tudunk más külföldi példát. *A tan ilyen formában a néphatalom, a népszuverenitás elvének sajátos magyar megfogalmazása.* Az előadó igen részletesen ismertette az összefüggéseket. Ezután kérdéseket is fel lehetett tenni. Néhány résztvevő ki is használta az alkalmat. Az est hátralévő részében finom vacsora került az asztalra. Mint ez már nálunk szokás, asszonyaink ízletes tokánnyal és kétféle puliszkával (túróssal is) kedveskedtek a jelenlévőknek. Süteményeket is felszolgáltak.

E kedves alkalmat jelenlétével megtisztelte **Balácsi László** püspökhelyettes, füzesgyarmati lelkész, akit felesége és fia is elkísért. Ezúton szeretnénk ismételtet köszönetet mondani azoknak, akik hozzájárultak az est sikeréhez. Adja Isten, hogy még sok hasonló alkalomban legyen részünk.

Hegedűsné Pálfi Csilla

Pestszentlőrinci unitárius húsvét 2004-ben

Megvallom, némi szorongás fogott el, amikor benyitottam húsvét első napján kedves templomunk ajtaján. Szinte visszafordultam, mert olyasfélélt éreztem, hogy eltévedtem. A templom tele volt. Közvetlen a bejáratnál zsongó gyermekcsoport bibliai részleteket olvasgatott hangosan. Szövegük a virágvasárnapi eseményektől kezdve a nagypénteki tragédián keresztül a húsvéti feltámadás történetével fejeződött be. Az apukák és anyukák áhítattal hallgatták és közben intő szóval figyelmeztették a félreérthető hangsúlyokra az Olvasókat, vagy próbálgatták az elcsúszott ruhákat helyreigazítani. (Csak félve merem elmondani, hogy több esetben a szülők viselkedése árult el nagyobb izgalmat, mint a gyermekeké.)

Már csak a harmadik padban tudtak helyet szorítani nekem, amikor gondnokunk elősietett és az előcsarnokból, a harang szavával, hírt adott a Havanna-telep lakóinak: „Íme Jézus lelke és eszmevilága nem pusztítható el, hanem minden húsvét alkalmával megerősödik, föltámad”. A gyülekezeti ének elkezdésével kezdődött el a szertartás. Először a gyermekek mesélték el az ünneplés történetét. A virágvasárnapi diadalt a nagypénteki tragédiát és a húsvéti diadalt. Az imádkozó és prédikáló lelkész nő megmagyarázta ezek mai jelentőségét.

Az ünnep szépségét és unitárius vallásunknak melegét az úrvacsora kiteljesítette.

Az együtt-imádkozás és a himnuszok befejezése után a gyülekezet nagyobb része még jó ideig együtt maradt.

A gyermekek vidáman játszottak együtt. A felnőttek megbeszélték gondjaikat, felmerültek a közös nyári együttlét tervezgetései. Valamennyien azal az érzéssel váltunk el, hogy húsvét szép volt és áldott!

Egy résztvevő

Így élünk és dolgozunk Füzesgyarmaton és Gyula és Környéke Szórványgyülekezetünkben

A tavasz beköszöntésével egyre élénkebb egyházközségi életet éltünk. Előző számunkban arról tudósítottunk, hogy készülünk a húsvéti ünnepszentelésre, és ezen belül a **nagypénteki Passió-éneklésre**. Virágvasárnapja előtti szombaton részt vettünk **Szeghalmon** egy Békés megye által rendezett kulturális megmozduláson, ahol feleséggel egy különdíjat és egy 4000 forintos könyvjutalmat nyertünk Füzesgyarmatnak. Erdélyi népdalokat és Petőfi-nótákat énekeltünk.

Nagypénteken délelőtt 11 órakor emlékezni hívtak a harangok. Este 7 órakor nem nagyszámú, de lelkes érdeklődő előtt adtuk elő a **Péterffy Gyula-féle erdélyi Passiót**. Nagy élményt jelentett ez a résztvevők számára, ami után ünnepet köszöntöttünk. A Passió-éneklést megismételtük feleséggel húsvétkor a **Borostyánkert Idősek Otthonában és Gyulán**, a szórványistentiszteleten.

Húsvét ünnepén az előzetes bejelentések szerint (rádióban) **Füzesgyarmaton**, az említett **Borostyánkert Otthonban**, valamint **Gyulán** tartottunk **istentiszteletet**. Mindhárom helyen úrvacsorát osztottunk. Az összesen 158 lelkes gyülekezetből 62 testvérünk élt úrvacsorával. Ez a hívek közel 40%-át tette ki. Az ünnep második napján is tartottunk ünnepi istentiszteletet Füzesgyarmaton.

Április második felében az **Anyák Napja** megünneplésére készültünk hittanos növendékeinkkel. Május első vasárnapját megelőzően, április 30-án éjfélkor „beharangoztuk” magunkat az európai népek közösségébe. Május elsején részt vettem a városunk ünnepségének bizonyos rendezvényein. Személyes meghívásnak téve eleget, elmentünk a **megyei rendezvényre**, amelyet a **Békéscsaba és Gyula közötti repülőtéren rendeztek meg**, és amelyen mintegy félszázezer ember vett részt. A

hatalmas tömeg és túlszűfolttság miatt nem sokáig töltöttük az időt az ünneplő sokasággal. Az ünnepségek sok reményre jogosítanak fel. Május első vasárnapja újra megtöltötte kis templomunkat. Ekkor tartottuk az **Anyák Napja** ünnepséget. Mint mindig, most is megható, lélekemelő volt a gyermekek, felnőttek vallomástétele az édesanyák, nagymamák, dédmamák szeretetéről, és az elmentek emlékének tiszteletéről, őrzéséről. Sok szép vers, ének hangzott el. **Az egyházközség is 60 szál kálát ajándékozott a jelenlévő édesanyáknak**. Sokáig emlékezetes marad ez a szép ünnepély, ahogy egyik népi versfaragó írta: „Szép volt, szép ünnepély, / Anyák Napja, / Mesterkéztől sirt az orgona, / Remegett a hívek énekétől / a szeretet s béke otthona! / A magasan szárnyaló szent ima / a mélybe szállott, / s a szívekbe fűrt, / a virágokra, mint nyári permeteg / a könnyeknek harmatcseppje hullt.” Legyen sok ilyen napunk!

Május 8-án, délután rendezte városunk a mi közreműködésünkkel a lapunkban is megörökített „10 év jóban és rosszban” emlékeztető, emlékező ünnepélyt.

Május 15-én Bélmegyeren a nyugdíjasklubban köszöntöttük a **dalárdánk közreműködésével** az édesanyákat. Ökumenikus áhítattal vezettük be a műsort, aztán a megyei közgyűlés elnöke üdvözölte az ünnepeket. Szép alkalom volt.

Ugyancsak az édesanyák köszöntésével indult a május 22-én **Füzesgyarmaton, a nyugdíjasklubban** tartott nagyszabású ünnepség, amely aztán **pünkösdi bállá** alakult át, amelyen közel kétszázan vettünk részt több település lakói.

Áldozcsüdtörtökön, május 20-án emlékeztetjük híveinket, hogy 10 nap múlva itt van Pünkösöd ünnepe. Ez alkalommal is ünnepi istentiszteleteket tartunk. **Füzesgyarmaton** május 30-án délelőtt 11

Anyák Napja Füzesgyarmaton 2004. május 2.

órákor, délután fél kettőkor a **Borostyánkert Otthonban**, délután **Gyulán**, az Esze Tamás u. 2. sz. alatti imaházunkban, Második napján Füzesgyarmaton lesz újra istentisztelet. Az említett helyeken és időpontokban úrvacsorát is kiszolgálunk híveinknek. *Gyulán egy békéscsabai hívünk (Székelyföldről származik) konfirmáció keretében hitéről vallást fog tenni.* Füzesgyarmaton megkereszteljük **ifj. Kovács Lajos és neje harmadik leánygyermekét**, akinek keresztapaságát, anyaságát a lelkészpár is vállalta.

Az ünnepi alkalmak mellett a szokásos hóvégi vasárnapokon meglátogattuk a Borostyánkert Otthon lakóit, és számukra bensőséges templomozást tartottunk.

Az elmúlt időszakban sok alkalommal kellett megálljunk gyászos koporsók mellett. Húsvétól lapzártánkig **hat testvérünket temettük el**: id. **Réti János** (Darvasról) 59, **Molnár Andrásné Gyáni Margit** 94, id. **Kácán János** 68, id. **Fekete**

Zsigmond (Darvasról) 66, özv. **Szilágyi Lajosné Hajdu Erzsébet** 85 és **Csongvai István** (Debrecenből) 80 éves korában adta vissza nemes lelkét Istennek. Ez utóbbi volt egyedül erdélyi származású (Csegez) unitárius, a többi testvéreink hozzátartozói kérték a mi unitárius búcsúszertartásunkat. Pihenésük legyen csendes, emlékük áldott. Isten adjon vigasztalást a hozzátartozóknak!

Május végén, *Pünkösöd után* gyülekezetünk neki szeretne fogni a *templomunk javításához*. Reméljük erre megkapjuk a megígért és megnyert támogatást egyházunktól és a polgármesteri hivataltól. A többi híveink adják össze. A javítás mellett tűzoltósági meghagyásra a templom villámhárító rendszerét is újjá kell tenni. E nem kis munkák mellett készülünk a július 25-i búcsúra, amikor trianoni emlékművet avatunk a háromszéki Árkos testvérgyülekezet adománya segítségével (ott faragják a kopjafát!), amelyre neves egyházi és világi vendégeket hívtunk meg és várunk.

B. L.

„50 év jóban és rosszban”

Különös nap május első szombatja hat év óta Füzesgyarmat város életében. Idén a második szombat, május 8-a az európai uniós csatlakozás miatt!) A **Nők Egyesülete**, Ványi Margit lelkiismeretes irányításával és kezdeményezésével 6 évvel ezelőtt elindította a fentnevezett emlékezéssorozatot. Volt amikor a televízió is – közbenjárásunkra – közvetített erről a szép eseményről. Ebben az esztendőben **három házaspár** állt az emlékezés ünnepi központjában. **Molnár Mátyás** és **Pásztor Emma**, **Tóth Lajos** és **Kovács Marianna**, valamint **Gyáni Endre** és **Nagy Margit 50 esztendővel ezelőtt indultak el közös útjukon**. Számunkra különösen nagy büszkeség, hogy a harmadik házaspár éppen az, amelyiknek asszonya a mi „könyves Margitkánk”, akiről az elmúlt év végén bővebben cikkeztünk, hiszen az unitárius gyülekezet legkiválóbb gondnoka azóta, amióta „feltámadt” a füzesgyarmati egyházközség, 1990 óta. A meghatározó és felemelő ünnepségen köszöntötte a jubilálókat a **Nőszövetség**, az országgyűlési képviselőnk, **Vígh Ilona**, a városunk polgármestere **Várkonyi Imre** és sokan mások, szép műsorral köszöntötték őket a

különböző csoportok és szervezetek. Margitkánk óhajának megfelelően a házassági megáldás és eskü megújítását jelen sorok írója, **Balácsi László** lelkész-püspökhelyettes és neje **Balácsi Mária** énekvezér végezte. (Aki egy gyönyörű nótacsokor összeállítással is kedveskedtek az ünnepelteknek, egy-egy virágcsokrot adtak át nekik, és a PRO URBE díjjal a tavaly őszi kitüntetett gondnokasszonyéknak egy értékes **Szítás Erzsébet** a falu-város híres festőnője! Kodály-képet nyújtottak át emlékül. E helyen is, áldva az ünnepség többi résztvevőjét, kívánunk a mi Margitkánknek és férjének, Endre bátyánknek (akihez szoros barátság fűz) erőt, egészséget, Isten szerető gondviselő áldását, hogy még sokáig közöttünk maradhassanak, és a majdnem teljes egészében unitárius család mindig nagyon büszke lehessen a hitvalló, keresztény magyarságukban megmaradó nagyszerű elődökre, az unitárius nagymamára, dédmamára és református nagypapára és dédpapára! Úgy legyen!

B. L.

Gyáni Endre és Margitka gondnokasszonyunk 50 éves házások

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Egyházközségünk egyik kiemelkedő eseménye az elmúlt időszakban a **húsvéti ünnepkör** volt, mely alkalommal a **zsúfolásig megtelt templomban** úrvacsorát osztottunk, valamint **2004. április 24-én**, szombaton 17 órától megtartott gyülekezeti est és szeretetvendégség. Ez alkalommal **Kríza Ildikó** néprajzkutató tartott előadást „**A Székely Himnusz születésének háttere**” címmel, melyet diafilmvetítés követett az **erdélyi szász templomokról**, Demján László és Havassy Pál magyarázatával. A gyülekezeti estet szeretetvendégséggel zártuk a gyülekezeti teremben.

„**Csanády György** hiteles tájékoztatása szerint a Székely himnusz 1921-ben keletkezett, kezdetben még kantáténak nevezte és lánykarra komponálta a zenét **Mihalik Kálmán**. **Első előadása 1922. május 22-én** volt Budapesten, Aquincumban a májusi ünnepségen, ahol a zeneszerző is megjelent. Röviddel ezután, még ugyanezen év őszén már Himnusz-nak mondta a szerző az Új Élet hasábjain **Mihalik Kálmán** halálhíre kapcsán, a temetésről szóló beszámolóban. A névtelen szerkesztőségi cikk részletesen szól a zeneszerzőről, a temetésről, a résztvevőkről és itt közli először a **Székely himnusz** teljes szövegét: „Amíg koporsóját a sírba eresztették, jóbarátai igazán hulló könnyzárpor közt a megboldogult szerezte székely Himnusz (!) eléneklésével búcsúztatták, hogy az kísérje azt, aki életében csak dalolni tudott, még szenvedésében is. Hangsúlyozta a szerző, hogy az egész gyülekezet énekelt. Mivel a szerkesztő **Csanády György** volt, valószínű ő írta barátjáról a nekrológot és ő adta közre a Székely himnusz szövegét, és ő nevezte himnusznak és nem kantáténak azt a verset. (...)

A Székely himnusz tehát 1921-ben keletkezett, első megjelenése és himnusznak nevezése 80 évvel ezelőttről 1922-től datálható. Ez a szerző szóhasználat, tudatos vállalása, szemben azzal, amit eredetileg tervezett. Az 1941-ben közzétett szövegkönyv egy

ceremóniára vonatkozó elképzelést mutat be, azt, ami sohasem valósult meg. **Csanády György** három verseskötetet adott ki, és egyikébe sem vette fel ezt a verset, de a Himnusz népszerűségéről, ismertségéről tudomása volt. Módja lett volna a szövegen változtatni. A kéziratán később is csak apróságokat módosított. Megőrizte a pesszimista hangvételt, amit a természetes fájdalomnak tartott az elveszett szülőföld miatt keserűségben gyökerezően. 1921-ben így állította a jövő elé a megmaradásba vetett hitet. Tudatos költői alkotás ez, hiszen lehetősége lett volna átírni, és 20 év alatt költészete is sokat fejlődött, de **Csanády György** hű maradt az első szövegváltozathoz. Az apró különbségek között érdemes felfigyelni arra, hogy a hetedik sort háromféleképp írta: a „**Fejünk a hullám százszor elborítja**”, vagy „**Fejünk az ár ezerszer elborítja**”, vagy „**Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja**”. Viszont sohasem írta le „**Ne hagyd elveszni Erdélyt**” kifejezést. Ez elsősorban az amerikai magyarok körében terjedt el a 70-es években. Tény, hogy ma általában így énekelik Magyarországon is. Időközben változott a dallam is. A második sor leegyszerűsödött, első fele megismétli az első sort.

A folklórszerű variálódás az utóbbi 30 évben indult el, új változatok jöttek létre, kiegészítések születtek, miközben ellentmondásos vélekedés vette körül. A folklorizálódás során alapvetően nem változott a szöveg, de érdemes megfigyelni a módosításokat.

Alapvető, lényeges különbség a zárósorban van: A folklór változatokban így éneklük: **Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!** **Csanády** által gondozott három kiadás egyikében sem található ez. Tőle idegen az „elveszni” kifejezés, hiszen a megmaradás érdekében emelt szót.”

Idézet **Kríza Ildikó** előadásából. Részletesen olvasható a teljes előadás az interneten.

Összeállította: **Léta Sándor**

Csanády szerzeménye

Ki tudja merre, merre visz a végzet:
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Segítsd még egyszer győzelemre néped,
Csaba király a csillagösvényen.
Maroknyi székely porlik, mint a szikla
Népek harcától zajló tengeren,
Fejünk a hullám százszor elborítja,
Ne hagyd el Erdélyt, Erdélyt, Istenem!

Folklórváltozat

Vezesd még egyszer....
Csaba királyfi a

Népek harcának zajló tengerén
Fejünk az ár, jaj, ezerszer elborítja
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!

Beszámoló az ökumenikus lelkésztalálkozókról

(Bp.– Kelenföld, *Elhangzott a Keresztény Ökumenikus Baráti Társaság (KÖT) budapesti konferenciáján, 2003. szeptember 20-án. Az alábbiakban részletet közlünk az előadásból*)

b. A XI. kerületi ökumenikus lelkésztalálkozókról:

A már Kelenföldön is működő ökumenikus találkozókról sok hasonlóságot lehetne elmondani, ismétlés helyett azonban inkább az itt tapasztalt sajátosságokról szólok. A tíz éves gödöllői szolgálat végén – 2001. júliusában – búcsúzóul lelkész barátamtól azt a feladatot kaptam, hogy próbáljak meg a gödöllőihez hasonló találkozókat szervezni Kelenföldön. Az új szolgálati helyemen nem akartam „ajtóstól törni a házba”, ezért első lépésként 2001. őszén azokat a kollégákat kerestem fel, akikről hallottam, hogy rendszeresen részt vesznek a januári ökumenikus imahéten. A bemutatkozáson túl említést tettem a gödöllői havi találkozókról, s felvettem, mi lenne, ha valami ehhez hasonló létrejöhetne kerületünkben. Az ötlettel kapcsolatban hamar testvérekre találtam. A tavalyi imahéten, a cisztercieknél tartott – istentiszteletet követő – agapén azután elhatároztuk, hogy márciustól kezdve havonta találkozunk, s egy-egy estét együtt töltünk. Örömmel és hálaadással számolhatok be arról, hogy azóta 13 különböző helyen, más-más parókián, plébánián vagy éppen rendházban jöttünk össze. **Külön érdekesség, hogy Kelenföldön bekapcsolódtak az unitáriusok is.** (...) Remélem, hogy a találkozók „második körében” tovább fog erősödni az egymáshoz való kötődésünk, és az evangéliumból fakadó közös felelősségünk. S ki tudja, talán egyszer sikerül megtalálnunk annak a módját is, hogy gödöllőiek és kelenföldiek közösen találkozhassunk.

Befejezésül még néhány rövid gondolat. Igével kezdtem beszámolómat, engedtessek meg, hogy újra egy igét olvassak János evangéliumából, s kivételesen nem Jézus főpapi imájából (Jn 17), amely egyébként az ökumené egyik locus classicusa, ha

nem a 13. fejezetből, ahol Jézus mondja: Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást (Jn 13, 34-35). Mindannyian tudjuk jól, hogy az első keresztények éppen erről voltak ismertek, s lettek kovásszá a római birodalomban. Látva globalizálódó világunkat, a szabadosság, keresztény etikával összeegyeztethetetlen erkölcsi felfogás egyre nagyobb térhódítását, ne megijedjünk, még csak ne is elefántcsonttornyainkba vonuljunk vissza, hanem Krisztuson keresztül töretlenül keressük az utat – mindenek előtt – egymás felé, hogy ezáltal keresztény bizonyosságtételünk még hitelesebbé válhasson.

Hangsúlyoznunk kell ugyanakkor, hogy az ökumené nem a világ másolása, azaz nem egyfajta egyházi globalizáció, se nem keresztény „EU”, hanem Jézus imént idézett parancsának komolyan vétele és követése.

Megköszönve megtisztelő figyelmüket, Isten áldjon és vezéreljen Mindnyájunkat!

Blázy Árpád
kelenföldi evangélikus lelkész

Megjegyzés: Blázy Árpád evangélikus lelkész beleegyezésével teszem közzé e beszámolót, kiegészítve azzal, hogy amint az előadás is említette, unitárius egyházunk is része már ennek az ökumenének. Rázmány Csaba püspökkel együtt rendszeresen részt veszünk ezeken a találkozókon és mi is már két alkalommal adtunk helyet gyülekezeti termünkben a testvérfelekezetek lelkészeivel való találkozásra, mely keretében bővebb ismeretet nyújthattunk egyházunkról és vallásunkról. Ennek eredménye, hogy minket is minden egyházi eseményre meghívnak a XI. kerületben; a 2004-es ökumenikus imahéten is részt vettünk a hét minden napján a közös imádságban.

Léta Sándor, lelkész

Debrecen

A **konfirmáció ünnepség** 2004. januárban volt megtartva.

A mellékelt fényképen **Mikósi-Vári Katalin** lelkész és a konfirmáló növendékek láthatók, név szerint: **Antal Izabella** – Debrecen; **Sütő Udvari Tekla** – Temesvár, **Geréd Szabolcs** – Debrecen, **Albert Áron** – Sárospatak; **Albert Annamária** – Sárospatak.

